

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 5017200401
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5017200401.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Z. P., bytom D., zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, proti žalovanému (sťažovateľovi): Poľovnícke združenie Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica, IČO: 31 939 805, právne zastúpený: JUDr. Zdenko Piják, Ochodnica 478, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica sp. zn. K 2/2017 zo dňa 23.7.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/94/2017-181 zo dňa 20. novembra 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 30S/94/2017-247 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/94/2017-181 zo dňa 20. novembra 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 30S/94/2017-247 zo dňa 28. mája 2019 z a m i e t a.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 30S/94/2017-181 zo dňa 20. novembra 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 30S/94/2017-247 zo dňa 28. mája 2019 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica sp. zn. K 2/2017 zo dňa 23.7.2015, ako i rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Výboru Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica č. K 1/2015 zo dňa 2.7.2015 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa - Výboru Poľovníckeho združenia Šerkov Kysucké Nové Mesto - Ochodnica č. K 1/2015 zo dňa 2.7.2015 bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho priestupku podľa § 3 ods. 1 písm. a) a b) Disciplinárneho poriadku SPZ na tom

skutkovom základe, že:

1) Dňa 22.5.2015 o 21:00 hod. v poľovníckom revíre PZ Šerkov v úseku Ochodnica v časti obce nazývanej „Hlavacka roľa“ poľovnou zbraňou strieľal na dospelého diviaka, ktorý po výstrele spadol a ostal ležať na mieste.

2) Dňa 22.5.2015 bol v knihe návštev revíru zapísaný, že sa tu zdržal do 20:00 hod., pričom lov podľa bodu 1. vykonával o po tomto čase.

3) Lov zveri uvedený v bode 1. nezapísal do knihy návštev revíru PZ do príslušnej predpísanej kolónky.

4) Dňa 21.5.2015 po ulovení lišky o 20:55 hod. v poľovnom revíre PZ v Ochodnici v časti „Hlavacka roľa“ nevyznačil jej ulovenie v povolení na lov.

5) Dňa 23.5.2015 vykonával dohľadávku postrelenej zveri uvedenej v bode 1. za prítomnosti nečlena PZ Šerkov a o tejto činnosti - výkone práva poľovníctva nevykonal zápis do knihy návštev revíru, čím mal v bode č. 1 porušiť ustanovenia § 55 ods. 1 a § 55 ods. 6 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej len „zákon o poľovníctve“) v platnom znení a § 71 ods. 1 písm. a) bod č. 7 vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 344/2009 Z. z. v platnom znení (ďalej len „vyhláška č. 344/2009 Z. z.“) tým, že lovil zver, ktorú bezpečne, ako sám tvrdil pred výborom PZ rozpoznal, a v čase nepovoleného lovu i napriek tomu strieľal, hoci na lov diviaka nemal vydané povolenie, v bode č. 2 porušiť ustanovenia § 54 ods. 1 zákona o poľovníctve a bodu č. 3 Domáceho poľovného poriadku PZ Šerkov tým, že sa nachádzal v poľovnom revíre s poľovnou zbraňou bez toho, aby bol zapísaný v knihe návštev revíru, v bode č. 3 mal porušiť ustanovenia bodu č. 3 Domáceho poľovného poriadku PZ Šerkov tým, že v knihe návštev nevyznačil výstrel v revíre PZ z poľovnej zbrane, v bode č. 4 porušiť ustanovenie § 55 ods. 10 zákona o poľovníctve tým, že v povolení na lov zveri č. AB290158, ktoré mu vydal užívateľ poľovného revíru PZ Šerkov, nevyznačil ulovenie zveri, v bode č. 5 porušiť ustanovenia bodu 3. a 5. Domáceho poľovného poriadku PZ Šerkov a ustanovenie § 55 ods. 10 zákona o poľovníctve tým, že vykonával právo poľovníctva v revíre PZ Šerkov za prítomnosti cudzej osoby - nečlena PZ Šerkov, nepoľovníka a bez predchádzajúceho zápisu do knihy návštev revíru, pričom v bodoch 1 až 5 zároveň porušil Stanovy SPZ v časti „povinnosti člena SPZ“ § 8 písm. a) ako i povinnosti člena PZ uvedené v § 30 ods. 2 písm. b). Za uvedené konanie bol žalobcovi uložený podľa § 4 ods. 1 písm. d) s poukazom na ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPZ disciplinárny trest - vylúčenie z PZ Šerkov Kysucké Nové Mesto - Ochodnica, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto Ochodnica sp. zn. K 2/2017 zo dňa 23.7.2015 tak, že odvolanie žalobcu podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Výboru Poľovníckeho združenia Šerkov Kysucké Nové Mesto - Ochodnica č. K 1/2015 zo dňa 2.7.2015 potvrdil. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa žalovaný stotožnil so závermi vyslovenými v rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa. Okrem iného poukázal na to, že na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline vydaného v konaní pod sp. zn. 21S/162/2015 vec bola prejednaná Výborom PZ Šerkov na zasadnutí výboru PZ dňa 10.7.2017, ktorý zotrval na svojom predchádzajúcom stanovisku k odvolaniu žalobcu, pričom členská schôdza PZ na svojom zasadnutí opravila zrejme písárske vady v rozhodnutí výboru č. K 1/2015 zo dňa 2.7.2015.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu, v ktorej s poukazom na konkrétne pochybenia orgánov verejnej správy namietal, že rozhodnutie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, zistenia skutkového stavu sú nedostatočné pre riadne posúdenie vecí a prijatie záverov o spáchaní disciplinárneho deliktu a skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

5. Správny súd v odôvodnení svojho rozsudku citoval ust. § 54 ods. 1, § 55 ods. 1, 6, 10, § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve, § 1 ods. 2 Správneho poriadku, § 3 ods. 1 písm. a), b), § 9 bod 1., § 10 bod 1, § 11 bod 5 Disciplinárneho poriadku SPZ, § 71 ods. 1 písm. a) bod. 7 vyhlášky č. 344/2009 Z. z. Ďalej poukázal na to, že žalovaný napriek tomu, že mu bol v predchádzajúcej veci, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/162/2015, po zrušení jeho skôr vydaného rozhodnutia č. K 2/2015 zo dňa 5.9.2015 správny spis vrátený, a ktorý prevzal dňa 31.7.2017, napriek výzve zo dňa 6.12.2017 správneho súdu nebol predložený úplný, žurnalizovaný a originálny zväzok listín. Listina označená ako „Odobratie povolenia na lov zveri“ je neoverená kópia bez dátumu a podpisov a nie je z nej zrejmé, kedy

ju žalobca prevzal. Zo zápisnice z výborovej schôdze PZ Šerkov dňa 25.6.2015 ani z označeného oznámenia nevyplýva, že disciplinárny orgán začal disciplinárne konanie aj pre porušenie ust. § 54 ods. 1 zákona o poľovníctve, ako aj ustanovení Domáceho poľovného poriadku PZ Šerkov a stanov SPZ. Mal za to, že potom nie je ani preukázané, že žalobcovi ako disciplinárne stíhanému bolo umožnené, aby sa k uvedenému obvineniu vyjadril, o čom svedčí aj jeho vyjadrenie k disciplinárnemu konaniu zo dňa 1.7.2015. Mal za to, že v zápisnici z výborovej schôdze PZ Šerkov zo dňa 25.6.2015 je len protokolované, že hospodár PZ oboznámil žalobcu s hrubým porušením zákona a ostatných predpisov, avšak na akom skutkovom základe uvedené nie je s tým, že za ním nasledujúca písomnosť v spisovom materiály žalovaného bez dátumu s úvodným textom „Spoločná poľovačka“ je značne neprehľadná a nie je z nej vôbec zrejmé, kedy ju žalobca prevzal, resp. v akom rozsahu bol s ňou vôbec oboznámený, aby bolo nepochybné, v akom rozsahu bol obvinený, akého konania sa mal dopustiť, ktoré predpisy mal porušiť a aké disciplinárne priestupky mal tým spáchať. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že orgány verejnej správy rozhodujúce vo veci nepostupovali v súlade s § 9 a § 10 Disciplinárneho poriadku SPZ a v tomto smere považoval námietku žalobcu, že nebol riadne oboznámený s previneniami, ktoré sa mu kladú za vinu, spracovanými vopred písomne a že konanie bolo začaté a vedené výlučne len pre zásah do povolenky ako dôvodnú.

6. Ako dôvodnú vyhodnotil správny súd aj žalobnú námietku, ktorou žalobca namietal, že zmenu právnej kvalifikácie skutku nemožno považovať za chybu v písaní, ako vyplýva zo zápisnice z členskej schôdze zo dňa 23.7.2017. Oprava chyby v § 55 ods. 10 na str. 2 rozhodnutia v bode č. 5 a v bodoch 1 až 5 „týkajúceho sa porušenia Stanov SPZ“ z písmena b) na písmeno c), ako to uviedol žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je žiadnym spôsobom zakotvená v zápisnici z členskej schôdze konanej dňa 23.7.2017 a žiadnym dôkazom nebolo ani preukázané, že by takúto opravu vykonal sám Výbor PZ Šerkov. Správny súd zároveň konštatoval, že nebola naplnená ani materiálna podmienka na takúto opravu, nešlo len o písárske vady v rozhodnutí výboru č. K 1/2015, ako uviedol žalovaný, ale predmetná zmena sa týka kvalifikácie konania a na tú nebol žalobca upozornený, v dôsledku čoho sa k nej ani nemohol vyjadríť. Takáto oprava je navyše v rozpore s ust. § 11 ods. 6 Disciplinárneho poriadku SPZ, lebo má vplyv na zmenu výroku rozhodnutia.

7. Krajský súd sa taktiež stotožnil s názorom žalobcu, že podľa protokolácie zápisnice z členskej schôdze zo dňa 23.7.2017, členská schôdza už v úvode rozhodla, že zamietla odvolanie a potvrdzuje rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. K 1/2015 a až následne pristúpila k vykonaniu dôkazu výsluchom žalobcu a k hlasovaniu členov poľovnickeho združenia. Táto skutočnosť totiž vyplýva zo samotnej zápisnice z členskej schôdze zo dňa 23.7.2017 a žalovaný žiaden dôkaz, preukazujúci jeho tvrdenie, že k tomuto zápisu došlo až neskôr nepredložil, preto súd ho nemohol akceptovať.

8. S poukazom na vyššie uvedené správny súd konštatoval, že v danom prípade boli zistené tak závažné procesné vady v postupe orgánov verejnej správy pri rozhodovaní, že ďalšími žalobnými bodmi sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (sťažovateľ) z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f) a g) S.s.p. kasačnú sťažnosť. Úvodom sťažovateľ poukázal na to, že všetky podstatné skutočnosti, tvrdenia a argumentáciu už vysvetlil vo vyjadrení k žalobe. Vo vzťahu k jednotlivým dôvodom, ktoré krajský súd viedli k záveru o nezákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy uviedol, že ak bolo potrebné v tejto veci predložiť originálne listiny a krajský súd mal pochybnosti o predložených dokladoch, mal žiadať vysvetlenie, prípadne predložiť originál dokladov k nahliadnutiu na pojednávaní. Správny súd tak nepostupoval, čo zdôvodnil postupom v inom súdnom rozhodnutí/konaní?, ktoré bolo právoplatne skončené. Takýto postup nie je v súlade so zásadami a princípmi Správneho súdneho poriadku, najmä s princípom, keď konanie pred správnym súdom má byť jednou zo záruk základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. Sťažovateľ v tejto súvislosti vyslovil presvedčenie, že doklady nachádzajúce sa v spise sú hodnoverné a dostačujúce. Žalobca bol riadne upozornený na kvalifikáciu disciplinárneho konania o čom svedčia všetky písomnosti vrátane zápisnice. Zápisnica bola vyhotovená v súlade s Disciplinárnym poriadkom, t. j. presne špecifikovaný druh priestupku, kedy k jeho spáchaniu došlo, akým spôsobom, vykonané dôkazy a výrok rozhodnutia. Každý úkon sťažovateľa treba posudzovať podľa jeho obsahu, z ktorého je nepochybné, že disciplinárne stíhaný vedel presne v čom vidia orgány verejnej správy jeho pochybenie, ktoré mu skutkovo zrozumiteľne vysvetlili. Ďalej namietal, že krajský súd neuviedol, v čom mal

sťažovateľ pochybiť a čo z prejavu žalobcu nezaznamenal správne, prípadne ako mal zaznamenať. Žalobca mal možnosť uviesť do zápisnice svoje výhrady, ktoré mohol konkretizovať, pričom tak neurobil. Jediné čo namietal, je priebeh protokolácie prednesov, ktoré chcel zaznamenávať doslovne. To nebolo možné. V priebehu schôdze bol viackrát vyzvaný, aby svoj prejav prispôbil možnosti vyhotovenia zápisu, nevykonal tak. Zapisovateľ však zapísal riadne všetky skutočnosti. Ak správny súd vyhodnotil, že sťažovateľ na členskej schôdzi už v úvode rozhodol, že zamietá odvolanie a až následne pristúpil k vykonaniu dôkazu výsluchom svedka, mal najskôr vykonať dôkaz, ktorý navrhol vykonať sťažovateľ. Krajský súd ale v napadnutom rozsudku uvádza, že žiaden dôkaz nebol nepredložený. Nevykonanie navrhnutého dôkazu, ani rozumné vysvetlenie, prečo krajský súd nepristúpil k vykonaniu tohto dôkazu, sťažovateľovi, malo za následok to, že sťažovateľovi bolo znemožnené vykonať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Záverom poznamenal, že pokiaľ ide o nesprávne uvedené dátum na rozhodnutí, medzi stranami je nesporné, že členská schôdza sa konala dňa 23.7.2017, čo nemôže mať žiadne nepriaznivé dôsledky pre sťažovateľa.

10. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s napadnutým rozsudkom krajského súdu sa plne stotožňuje a podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú a neopodstatnenú. V prvom rade poukázal na to, že v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. kasačná sťažnosť neobsahuje náležitosti predpísané zákonom, nakoľko v nej nie sú vymedzené dôvody. Rovnako z kasačnej sťažnosti nevyplýva, v čom konkrétne mal spočívať nesprávny procesný postup súdu a uplatnenie akých konkrétnych procesných práv malo byť v dôsledku nesprávneho procesného postupu správneho súdu sťažovateľovi znemožnené v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Záverom poukázal na to, že správny súd nebol povinný vykonať žalovaným navrhnutý dôkaz, nakoľko aj keby ho vykonal, napadnuté rozhodnutie by bolo zrušené z iných početných dôvodov.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

12. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) S.s.p. zrušil rozhodnutie Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica sp. zn. K 2/2017 zo dňa 23.7.2015 ako i rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Výboru Poľovníckeho združenia Šerkov, Kysucké Nové Mesto - Ochodnica č. K 1/2015 zo dňa 2.7.2015 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho priestupku podľa § 3 ods. 1 písm. a) a b) Disciplinárneho poriadku SPZ na skutkovom základe popísanom v bode 2. tohto rozsudku spolu s uvedením príslušných právnych predpisov, za ktoré konanie bol žalobcovi uložený podľa § 4 ods. 1 písm. d) s poukazom na ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPZ disciplinárny trest - vylúčenie z PZ Šerkov Kysucké Nové Mesto - Ochodnica, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p., kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa § 454 S.s.p. na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

16. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti (opierajúce sa o ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p.) sa kasačný súd primárne zaoberal námietkou sťažovateľa týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom. V prvom rade je potrebné uviesť, že procesná právna úprava (zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok) definuje dôvody kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu pre nesprávne právne posúdenie vecí, pre odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a pre nerešpektovanie právneho názoru. Je nutné pripomenúť i to, že najvyšší súd je v správnom súdnictve

primárne súdom kasačným, teda právnym, a nie apelačným súdom a práve tieto dôvody kasačnej sťažnosti sú primárnym naplnením úlohy najvyššieho súdu, ktorým je zjednocovanie judikatúry. Z hľadiska dôvodov kasačnej sťažnosti potom Správny súdny poriadok v ust. § 440 ods. 2 veta prvá presne definuje, že dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i) tohto zákona možno odôvodniť iba dôvodmi tam uvedenými a dôvod kasačnej sťažnosti musí sťažovateľ vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Ako konštantne uvádza najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Môže pritom ísť aj o predpis procesný, ak výklad právnej otázky predstavuje doposiaľ neriešený prípad judikatúrou alebo má byť vyriešený inak. Prichádza k tomu však len vtedy, ak konkrétna procesná právna otázka je súdom vyriešená a jej záver odôvodnený, nemožno si to pritom zamieňať s niektorou z tzv. procesných väd, ktoré majú svoj prípadný základ v namietanom nesprávnom procesnom postupe správneho súdu. Z uvedeného vyplýva rozsah, ale i obsah dôvodov, ktoré musí sťažovateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť dôvodom kasačnej sťažnosti len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že kasačný súd je viazaný obsahovým vymedzením dôvodu kasačnej sťažnosti, je neprípustné ani to, aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len s odkazom na zákonné ustanovenia, ale je potrebné, aby sťažovateľ konkrétne špecifikoval právnú otázku a uviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Kasačný súd sa má v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca sťažovateľa, ktorý je na to kvalifikovaný svojím vzdelaním a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti sám vyhľadávať. Kasačná sťažnosť má slúžiť predovšetkým na nápravu výnimočných najzávažnejších procesných pochybení a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry so svojim nezameniteľným vplyvom na posilňovanie princípu, právnej istoty, z tohto hľadiska nie je ani prípustné, aby sťažovateľ, povinne zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom napr. poukázal na svoje podania pred krajským súdom, ale musí v sťažnostných bodoch v prvom rade odôvodniť prípustnosť kasačnej sťažnosti tak, aby kasačný súd mal základ pre svoje rozhodnutie o tom, či kasačná sťažnosť je spôsobilá vyvolať ten procesný následok, že ju kasačný súd vecne prejedná.

17. Vo svetle vyššie uvedeného kasačný súd poukazuje na to, že sťažovateľom vymedzený sťažnostný bod, ktorým namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom nemôže obstať. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti konkrétne nešpecifikoval právnú otázku, resp. neuviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie, čím nedošlo k vymedzeniu potrebného rámca, ktorý by umožňoval kasačný prieskum napadnutého rozhodnutia krajského súdu. V tomto smere kasačný súd prisvedčil žalobcovi, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje náležitosti, resp. nie sú v nej vymedzené dôvody tak, ako to predpokladá § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. Z kasačnej sťažnosti rovnako nevyplýva, v čom konkrétne mal spočívať nesprávny procesný postup súdu a uplatnenie akých konkrétnych procesných práv malo byť v dôsledku nesprávneho procesného postupu správneho súdu sťažovateľovi znemožnené v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Napriek vyššie uvedenému kasačný súd (aj s ohľadom na tvrdenia sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti) považoval za potrebné k jednotlivým dôvodom, ktoré viedli krajský súd k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia uviesť, že v zmysle § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve, sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. V nadväznosti na to v ust. § 79 ods. 2 tohto zákona sú taxatívne vymenované prípady, na ktoré sa správny poriadok neaplikuje. Vzhľadom na to, že medzi uvedené prípady zákonodarca nezaradil rozhodovanie o vylúčení člena z poľovníckeho združenia, je zrejmé, že v posudzovanom prípade bolo potrebné administratívne/disciplinárne konanie ako i rozhodnutia, do vydania ktorých vyústilo posudzovať so zreteľom na kritéria upravené v správnom poriadku. V predmetnej veci sa tak jednalo o rozhodovanie o právach a povinnostiach člena poľovníckeho združenia, čo zodpovedá aj ust. § 1 ods. 1 Správneho poriadku. Jedným zo základných pravidiel vedenia administratívneho konania je napr. v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku, i povinnosť správnych

orgánov postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. S uvedenou zákonnou úpravou v zásade korešponduje aj právna úprava Disciplinárneho poriadku SPZ prijatá Slovenským poľovníckym zväzom, ktorá konkretizuje, resp. podrobnejšie upravuje postup disciplinárnych orgánov v disciplinárnom konaní, práva a povinnosti disciplinárnych orgánov, disciplinárne obvinených a ďalších osôb zúčastnených v tomto konaní. Konkrétne v § 9 bode 1 Disciplinárneho poriadku je zakotvená požiadavka, resp. povinnosť disciplinárneho orgánu umožniť disciplinárne obvinenému, aby sa k obvineniu vyjadril, uviedol okolnosti na svoju obranu a navrhol ďalšie dôkazy. Následne v § 10 bode 1. Disciplinárneho poriadku s označením - Zápisnica z disciplinárneho konania je stanovený okruh náležitostí zápisnice z disciplinárneho konania s uvedením postupnosti konkrétnych vykonaných úkonov vrátane špecifikácie disciplinárneho priestupku s ohľadom na čas a spôsob jeho spáchania ako i označenia dôkazov, o ktoré disciplinárny orgán oprel svoje rozhodnutie a výrok rozhodnutia. Z uvedených ustanovení Disciplinárneho poriadku tak nepochybne vyplýva i požiadavka oboznámiť disciplinárne obvineného so skutkom/skutkami kadenými mu za vinu tak, aby sa mohol účinne brániť, či už podaním výpovede, prekladaním dôkazov alebo návrhom na ich vykonanie a pod.

19. V predmetnej veci vzhľadom krajský súd pochybenie orgánov verejnej správy rozhodujúcich o disciplinárnom previnení žalobcu práve v tom, že žalobca nebol riadne oboznámený so skutkami kladenými mu za vinu. Kasačný súd poukazuje na to, že závery krajského súdu týkajúce sa nepredloženia kompletného spisového materiálu boli vyhodnocované práve s ohľadom na posúdenie splnenia podmienok v zmysle § 9 a § 10 Disciplinárneho poriadku, keď z jednotlivých listín tvoriacich obsah spisového materiálu označených či už ako „odobratie povolenia na lov zveri“ alebo „spoločná poľovačka“ prípadné ďalších písomnosti nebolo preukázané, že žalobca ako disciplinárne stíhaný bol preukázateľne oboznámený so skutkami kladenými mu za vinu takým spôsobom, ktorý by mu umožnil právne účinným spôsobom produkovať dôkazy na svoju obhajobu. Konkrétne z dokladov predložených sťažovateľom nie je možné spoľahlivo vyvodiť záver, že voči žalobcovi bolo začaté okrem iného aj disciplinárne konanie pre porušenie ust. § 54 ods. 1 zákona o poľovníctve ako i ustanovení Domáceho poľovného poriadku PZ Šerkov a stanov SPZ. Uvedené závery boli podporené aj ďalšími zisteniami vyplývajúcimi zo spisového materiálu (vyjadrenie žalobcu k disciplinárnemu konaniu zo dňa 1.7.2015), z ktorého je zrejmé, že žalobca nemal vedomosť, resp. možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutkom, pre ktoré bolo disciplinárne konanie začaté. Splnenie tejto procesnej povinnosti nebolo možné vyvodiť ani zo zápisnice z výborovej schôdze PZ Šerkov zo dňa 25.6.2015, z ktorej vyplýva, že žalobca bol len vo všeobecnej rovine oboznámený s tým, že sa dopustil protiprávneho konania/disciplinárneho deliktu spočívajúceho v porušení právnych predpisov, bez toho aby mal vedomosť o všetkých skutkových okolnostiach a ich právnom význame pre rozhodnutie o jeho vylúčení z poľovníckeho združenia. Bolo teda potrebné uviesť konkrétne právne normy a vyložiť ich obsah tak, aby žalobca pochopil vzťah medzi všetkými skutkovými zisteniami, ich právnym posúdením a mal možnosť sa účinne obhajovať. Pokiaľ teda žalobca nebol riadne a včas oboznámený s tým, akým konkrétnym konaním sa mal dopustiť protiprávneho konania, k porušeniu ktorých právnych predpisov malo týmto konaním dôjsť, resp. v akom rozsahu bol z disciplinárnych deliktov obvinený, došlo k porušeniu § 9 a § 10 Disciplinárneho poriadku, a teda disciplinárne konanie bolo nutné považovať za začaté a vedené výlučne len pre zásah do povolenky. Kasačný súd v tejto spojitosti opätovne poukazuje na to, že krajský súd nezaložil svoj záver o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia na neúplnosti spisového materiálu, (tak ako to naznačoval sťažovateľ), ale oprel ho o nedostatky jednotlivých listín, keď po preskúmaní ich obsahu dospel k záveru o porušení práv žalobcu priznaných mu ust. § 9 a § 10 Disciplinárneho poriadku.

20. Kasačný súd sa musel stotožniť aj so záverom krajského súdu, že zmenu právnej kvalifikácie skutku nemožno považovať za chybu v písaní, ako vyplýva zo zápisnice z členskej schôdze zo dňa 23.7.2017, Oprava chyby v § 55 ods. 10 na str. 2 rozhodnutia v bode č. 5 a v bodoch 1 až 5 „týkajúceho sa porušenia Stanov SPZ“ z písmena b) na písmeno c), ako to uviedol žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je žiadnym spôsobom zakotvená v zápisnici z členskej schôdze konanej dňa 23.7.2017 a žiadnym dôkazom nebolo ani preukázané, že by takúto opravu vykonal sám Výbor PZ Šerkov. Kasačný

súd zastáva názor, že omyl v hodnotení skutkových okolností alebo právnom posúdení veci, hoci by sa javil ako zrejмый, nemožno napraviť spôsobom, ktorý zvolili orgány verejnej správy rozhodujúce v disciplinárnom konaní. Formou opravy rozhodnutia, ktorej účelom je náprava zrejmych chýb v písaní či počítaní nemožno zásadne zmeniť pôvodné rozhodnutie tak, aby na základe opravy rozhodnutia došlo k zmene právnej situácie/kvalifikácie založenej rozhodnutím. Uvedené úzko súvisí aj s rešpektovaním požiadavky (popísanej v bode 18 tohto rozsudku) na riadne a včasné oboznámenie disciplinárne stíhaného so skutkami kladenými mu za vinu a s ich právnou kvalifikáciou tak, aby mal zaručené právo účinnej obhajoby. Uvedený postup napokon odporoval aj samotnému ust. § 11 bod 6 Disciplinárneho poriadku, ktoré neumožňuje vykonať opravu chýb v písaní a počítaní spôsobom majúcim vplyv na výrok rozhodnutia.

21. Kasačný súd musel taktiež prisvedčiť záveru správneho súdu týkajúceho sa postupu pri vyhotovení zápisnice z členskej schôdze zo dňa 23.7.2017, keď členská schôdza už v úvode rozhodla, že zamietla odvolanie žalobcu a potvrdzuje rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. K 1/2015 a až následne pristúpila k vykonaniu dôkazu výsluchom žalobcu a k hlasovaniu členov poľovníckeho združenia. V tejto súvislosti je nutné dodať, že zápisnica z disciplinárneho konania musí spĺňať obsahové náležitosti v zmysle § 10 bod 1 Disciplinárneho poriadku a zároveň postup pri jej vyhotovení už zo samotnej povahy tohto procesného úkonu musí odrážať časovú postupnosť vykonaných úkonov. Z obsahu predmetnej zápisnice vyplýva, že členská schôdza najskôr rozhodla vo veci odvolania žalobcu ako disciplinárne stíhaného a až následne pristúpila k hlasovaniu členmi poľovníckeho združenia. Takýto postup jednak odporuje samotnému ust. § 10 bod 1 Disciplinárneho poriadku, v zmysle ktorého vysloveniu výroku, t. j. rozhodnutia vo veci prechádza vykonanie jednotlivých úkonov, medzi ktoré nepochybne patrí i hlasovanie členmi poľovníckeho združenia a rovnako môže vyvolávať oprávnené pochybnosti disciplinárne stíhaného napr. aj o nezaujatosti pri prijímaní rozhodnutia. Tvrdenie krajského súdu o nepredložení dôkazu zo strany sťažovateľa sa pritom týkalo preukázania zápisu o hlasovaní členov poľovníckeho združenia, ktoré by predchádzalo vysloveniu výroku t. j. rozhodnutiu vo veci, pričom s ohľadom na vyššie popísané pochybenia orgánov verejnej správy ani vykonávanie ďalších dôkazov správnym súdom by nevedlo k inému záveru, ako tomu, ktorý už bol vyslovený v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozsudku.

22. Kasačný súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

23. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že v kasačnom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi.

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.